

Czy naprawdę musimy się martwić ?

Cieszymy się, bo nasz dwu, trzylatek wreszcie komunikuje się z nami werbalnie. Jednak zaczynamy zastanawiać się, czy to, co słyszymy jest prawidłowe i normalne dla wieku rozwojowego dziecka.

Teraz wymienię, co jest typowe i nie powinno budzić niepokoju:

- opuszcza sylaby (zupa pomidorowa = pa dolowa)
- opuszcza głoski w nagłosie, śródgłosie, wygłosie (kotek= otek, kok, kote)
- przestawia głoski (filizanka=lifisanka)
- łączy słowa (wypić kawę= wykafić)
- nazywa po swojemu (fontanna=tryskawka)
- zastępuje nazwę dźwiękiem (zegar=bim, bam)
- nadaje własne nazwy (światła samochodowe=peka)
- stosuje własną fleksję (pod pachą=podpacha) (pada deszcz=jest padadeszcz)

Kilka przytoczonych tu przykładów, to sposób mówienia moich dzieci i nie powinien budzić niepokoju. Może się on utrzymywać do czwartego, piątego roku życia i powinien ustąpić samoistnie.

W takich przypadkach wystarczy podawać dziecku prawidłowe wzorce językowe. Osłucha się z nimi i zacznie mówić poprawnie.

Nie krytykujmy dziecka, nie poprawiajmy na siłę, nie mówmy „tak się nie mówi, powiedz tak.....”.

W razie pytań, przypominam o dyżurze telefonicznym:

Przedszkole 141- poniedziałek, wtorek 10.00-12.00

Przedszkole 16 - piątek 10.00-14.00

Wasz logopeda 😊